

smo pokopali tudi »Bavhovega bajtarja«. Dne 4. decembra nas je zapustil J. Vrhovnik, bivši posestnik in gospodar lepega Otiškega posestva. Istega dne se je poslovil od nas krojač Jurij Pešl. Dalje časa je bil slab, pri zavesti pa je bil do zadnje ure. Dne 7. decembra smo ga spremili na njegovi zadnji poti z veliko udeležbo znancev in prijateljev. Bog bodi rajnim milostljiv sodnik — žalujočim ostalim pa naše sožalje!

Noršinci pri Ljutomeru. Tužni glas je zadonel iz lin vaške kapelice 5. decembra ter naznanil smrt očeta Franca Vaupotič iz Noršinec. V visoki starosti 83 let ga je Vsemogočni poklical iz doline solz v nebeški raj. Blagopokojni je bil dober gospodar, krščanski oče svojih otrok, od katerih je najmlajša redovnica v Slovenski Bistrici, ter je bil priljubljen pri vseh, ki so ga poznali. Pred vojno je bil član trške godbe Ljutomerske. Zadnje čast mu je izkazala gasilska četa, mestna godba in veliko število sorodnikov in prijateljev. Rajnemu naj bo Bog plačnik — ostalim pa naše sožalje!

Sv. Barbara v Halozah. Dne 5. decembra je umrl in je bil 7. decembra pokopan Franc Petrovič, posestnik iz Paradiža, oče tukajšnjega g. poštarja. Naj počiva v miru, preostalim pa naše sožalje!

Sv. Barbara v Halezah. Dne 8. decembra je umrla znana trpinka, vdova Marjeta Tmeršič iz Malega Paradiža, v 82. letu starosti. V mladih letih je bila cerkvena pevka za časa znanega g. župnika in državnega poslanca Božidarja Rajča. Lepe tolažilne besede ji je v slovo govoril domači g. župnik. Cerkevne pevke so ji zapele ob grobu poslovlino pesem. Vsem obiskovalcem in dobrotnikom Bog plačaj! Rajnici želimo večni mir in pokoj — žalujočim naše sožalje!

Sestrže. V petek 26. novembra je Vsemogočni poklical na večno plačilo posestnika in cerkvenega ključarja Janeza Vedlin iz Lešja, v starosti 71 let. Njegov življenjski cilj je bil »Vse za Boga«, katerega je nad vse ljubil. Kot vreden sin sv. Frančiška je zvesto spolnjeval pravila tretjega reda, katerega ud je bil. Z rožnim vencem v roki, v srcu pa Boga, je hodil na delo, zato je mir božji počival nad njegovo hišo in družino. Dolgih 25 let je bil cerkveni ključar ter je kot tak mnogo pripomogel za čast in lepoto hiše božje. Rad je prebiral »Slov. gospodarja« in druge katoliške liste, saj ga je smrt našla pri čitanju. Kako so ga ljudje spoštovali, je pokazal njegov pogreb, ko ga je spremila na božjo njivo mladane vsa fara. G. župnik se je v lepem govoru poslovil od njega. V imenu Prosvetnega društva, čigar član je bil rajni, je g. Korošec v lepih besedah orisal pokojnikovo delo na prosvetnem polju. Pevci Prosvetnega društva so se od umrlega poslovili z žalostinko. Počivaj v miru, dragi Janez — preostalim pa naše sožalje!

Skorno pri Šoštanjju. Po kratki in mučni bolezni je 5. decembra umrl v starosti 59 let Jože Navodnik, posestnik v Skornem. Rajni je bil vesele narave, dober gospodar in dober katoličan. Skozi pet let je bil ključar cerkve Sv. Antona, kateri je vzorno gospodaril. Pokopali smo ga ob obilni udeležbi sorodnikov in prijateljev 7. decembra. Počivaj v miru — ostalim naše sožalje!

Mozirje. Dne 5. decembra je umrl Anton Hlačun, starejši fant naše fare. Pokojni je bil zglede katoličan in vzoren gospodar na svojem posestvu v Lepi njivi. Bil je imovit in se je tudi ravnal po nauku sv. Cerkve: »Če imaš veliko, dajaj veliko...« Mnogo je daroval za zvonove in podpiral katoliška društva. Reveži so ga daleč naokoli poznali kot svojega velikega dobrotnika. Kako je bil priljubljen, je pokazal njegov pogreb 7. decembra. Rajni dobrotnik počivaj v miru — ostalim naše sožalje!

Dobrna pri Celju. Dne 9. decembra smo spremili k večnemu počitku našega nadvse ljubljivega tovariša Miha Kos, posestnika iz Dobrne. Rajni je bil res ugleden, globoko veren mož, zvest svoji ženi polnih 41 let in še bolj zvest pa je bil Bogu, ki se je zavedal, da za njega živi in bo moral tudi enkrat pred njim dati pravičen odgovor. Da je bil rajni priljubljen med ljudmi, je pokazal spreved rajnega, ki se ga je udeležilo ogromno število njegovih prijateljev in znancev. Pogreba se je udeležila tudi gasilska četa. Spreved je vodil g. dekan Pavel Žagar iz Nove cerkve ob asistenci domačega g. župnika Franca Urleba in g. kaplana Drago Lesjaka. Na pokopališču pri odprtem grobu se je od rajnega poslovil v lepih besedah g. dekan. Rajnemu v čast je daroval g. Josip Mastnak za tukajšnje občinske reveže 100 din. Rajnemu bodi večni mir — ostalim pa naše sožalje!

Polje pri Podčetrtku. Kakor je pred 1900 leti srečal vstali Zveličar na velikonočni ponedeljek na peti v Emavs svoja učenca, tako je tudi zadnji teden srečal Tebe, dragi Kovačičev Tonček, in Ti rekel: »Pridi!« Ti si Ga spoznal, se mu ljubeznivo nasmehnili in šel z njim v lepšo deželo, kjer je večna pomlad, 39 pomladi si preživel tu na zemlji. Žalostno, kot bi plakali, so zvonili poljski zvonovi, za katere si se Ti največ trudil in nabiral prispevke. Sonce je pokukalo še enkrat v tej zimski puščobi, kakor da bi se hotelo še enkrat posloviti od Tebe. Tužno je bilo slovo na Miklavževo nedeljo za vedno od mame in ateka, bratov in sester, ko si zapustil svojo rojstno hišo in ko si se poslovil še enkrat od prijaznega Brezovca. Dolga vrsta pogrebov Te je spremljala na Tvoji zadnji poti, dokaz, da so Te imeli vsi radi in da nisi imel sovražnika. Domačega g. župnika sta spremljala sosednja gg. župnika. Lepo se je poslovil od Tebe ob grobu domači g. župnik. In pesem, ki jo je zapel domači pevski zbor pri hiši in ono na pokopališču, sta presunili vsakega v srce. Res, bil si žrtev svetovne vojne, kakor je rekel g. župnik v govoru. Mnogim ni prizanesla, tako tudi Tebi ne. Kot prvojenca Te je atek izbral, da mu boš sledil, ko bo on omagal. Cerškov grunt potrebuje močnega, zdravega gospodarja. Radi boleznim si se temu odpovedal in si po okrevanju poiskal novo službo pri svojem bratu Jošku v Velenju. Kakor doma, tako si bil tudi tukaj priden in marljiv kakor čebela. Od zore do mraka Te je bilo samo delo in nič počitka. Toda bolezen se je vgrizla v Tvoje telo in Te glodala tako dolgo, dokler Te ni popolnoma zglodala. Ves strn in izmučen si si poželet, da bi šel domov k ateku in mami. A komaj dva dni si bil doma, pa si se že preselil v večno

življenje. Tonček, spominjaj se nas pri Jezusu in svoji nebeški Mami, mi Te ne bomo pozabili!

Vestnik ZAKS.

Ker se mnogi zanimajo, kaj je z »Brazdo«, objavljamo potek seje širšega odbora ZAKS, ki se je vršila dne 28. novembra v Celju. Najprej so se obravnavale društvene stvari. Stavljen je bil predlog, da dobi ZAKS dva delegirana delegata v Kmetijsko zbornico. Prečitana so bila poročila kmetijskih šol glede uradniškega položaja. Navzoči so z žalostjo ugotovili, da kmetijske strokovne šole v Sloveniji ne soglašajo med seboj v oceni predelanega gradiva in v primerjavi z nižjimi razredi srednjih šol. Z zadoščenjem se je vzelo na znanje stališče šentjurske kmetijske šole, ki je v tem oziru dala najboljšo oceno. Sklenilo se je, da gre deputacija k g. banu, da stvar glede uradniškega položaja razčisti ter da se da čimprej predlog ministrstvu. Stavljen je bil tudi predlog za tečaj za podružnične tajnike, predsednike in blagajnike, ki se bo vršil najbrž v Povernicah, ter predlog za tečaj za občinske tajnike, ki ga naj priredi županska zveza.

Sledila je seja konzorcija »Brazde«. Na glasovanje sta prišla dva predloga. Prvi predlog, ki ga je stavil tov. Munda, je sledeči: Da se »Brazda« združi z glasilom Kmečke zveze. Tov. Ovse- niki in Bantan ta predlog popravita v toliko, da novonastalo glasilo ne sme imeti naslov »Brazda«, ker s tem, da mi ne damo tega naslova, imamo štiri leta pravico list ponovno izdajati. Novo glasilo ne sme biti glasilo Kmečke zveze, ampak splošno stanovsko glasilo. Konzorcij, ki bi to glasilo izdajal, mora biti sestavljen iz članov ZAKS in članov Kmečke zveze v razmerju 1:1. — Drugi predlog mariborske podružnice se je glasil: Da »Brazda« še nadalje izbaja ter da se izboljša glede vsebine tudi s strokovnimi članki. Tiska se pa naj v tisti tiskarni, ki nam nudi najugodnejše pogoje. Nujne društvene stvari pa bi naj objavljali tedniki. — Ker so se nekateri udeleženci glasovanja vzdržali, jih je glasovalo samo sedem. Od teh štirje za predlog mariborske podružnice, a trije za predlog tov. Munde. Zmagal je kljub manjšini prvi predlog, ker je imel tov. Munda s seboj pooblastila za glasovanje. To je do neke mere nepravilno, ker se ni prej javilo, da so glasovnice veljavne. Če bo odbor Kmečke zveze naš predlog sprejel, bomo pač imeli skupno glasilo; če pa ne, bomo morali z vsemi silami podpreti našo »Brazdo«. Ako pa skupno glasilo ne bo odgovarjalo, bomo »Brazdo« izdajali naprej. S tem tako rekoč nismo ničesar izgubili. — Tajništvo podružnice ZAKS v Mariboru.

Otiški vrh pri Dravogradu. Letošnja slaba letina nas je primorala, da smo prodali živino pod ceno, da bi mogli plačati davke. Sadje je še precej dobro obrodilo, zlasti jabolka; zato smo imeli nekaj časa upanje, da bomo za jabolka toliko skupili, da bi se preskrbeli za zimo z živežem, ker mora marsikateri kmet kupovati rž že za setev, za kruh pa sploh vse. Jabolka smo v začetku prodajali po 50 par do 1.50 din za kilogram, pozneje pa sploh ni nihče več vprašal za jabolki. Kar se tiče gospodarstva, je mnogoteri del gozda že popolnoma izžran, zlasti pri nekaterih kmetih, ki so bili primorani v prejšnjih letih sekati dan za dnem; sedaj pa, ko se je cena lesu nekoliko dvignila, je gozd prazen. Žalosten je pogled po takih opustošenih gozdovih. Kdor je bil pred leti v našem Otiškem vrhu, je rekel:

»Vi se še lahko postavljate s svojimi gozdovi, ker stojijo v njih še pravi orjaki!« Sedaj so pa tisti orjaki že zginiti, ostali so še samo panji na njihovem mestu. Naši gozdovi predstavljajo sliko, kakor bi šla preko njih vojna vihra. Pa še druge nesreče nas obiskujejo. Pred nekaj dnevi je pogorela »Peharova« domačija. Ogenj je uničil sploh vse, ker je bilo vse pod eno streho. »Peharova« je sedaj že tretjič pogorelo.

Marija Snežna. Blato imamo takšno, da smo ponekod do kolen v njem. Rdeči petelin je dvakrat zaporedoma zapel, najprej je pogorela Janšnikova gostilna, potem pa pri Sfilgoju hlev in skladišče. Malo pred adventom sta se poročila Tilička Fekonja in Konrad Gungl od Sv. Jurija. Mlademu paru želimo obilo sreče in božjega blagoslova!

Jarenina. Kakor je vojaku potrebna obnovitev v rabi orožja, kar se zgodi pri orožnih vajah, tako je tudi bilo potrebno, da smo imeli po dveh letih obnavljanje sv. misijona. Vsa fara se je odzvala povabilu g. kanonika Čičeka, ki že 40. leto

Na Štefanovo 26. decembra 1937 ter 2. in 3. januarja 1938

neutrudljivo deluje v vinogradu Gospodovem. Misijon so vodili gg. lazaristi iz Ljubljane. Vsak dan smo imeli po tri cerkvene govore, katerih smo se prav pridno udeleževali. Nadvse veličasten je bil zaključek v nedeljo popoldne, ko je vsa cerkev prepevala litanije. Bog daj, da bi sveti misijon obrodil bogate sadove!

Gornja Radgona. V nedeljo 5. decembra se je vršil v Gornji Radgoni shod JRZ. Posojilnična dvorana je bila nabito polna udeležencev. Govorili so gg. Marko Krajnc iz Maribora, Snaj Fr. in Jože Hrastelj. Gornja Radgona stoji neomajno za našim voditeljem dr. Korošcem.

Gornja Radgona. V zadnjem času se slišijo vedno pogosteje pritožbe po tukajšnji okolici o postopanju naših mlinarjev pri odtegotanju moko. To se vedno težko čuti, osobito letos, ko je bila slaba letina. Nekateri tudi ne postopajo dovolj vladno s tistimi, ki prihajajo v mlin. Poleg vladnosti je potrebno strogo ravnanje po zakonu. Oblasti imajo dolžnost, da pazijo, ali se zakonite določbe izvršujejo. — V petek 3. decembra se je nevarno ponesrečil elektroinstalacijski delavec Kampuš Leopold, doma iz Gornje Radgone. Zaposlen je bil pri delu na električnem drogu v Podgradu. Ko je rezal žice, se mu je zlomil stari drog, ki je bil v zemlji strohnel, in je padel privezan k drogu po cesti iz precejšnje višine. Pri padcu mu je zlomilo levo čeljust in nekaj reber, dobil je tudi hude notranje poškodbe. Hudo poškodovanega Kampuša so prepeljali v murskosoboško bolnišnico. Kampuš je šele pred mesecem prišel od vojakov pa ga je že zadela nesreča. — Na tukajšnjem banovinskem gradu je 1. decembra pogorelo ostrešje na lednici. Škoda znaša 1500 din. Požar je bil gotovo podtaknjen. — V lendavskem okraju se je pojavila pri govedih nevarna bolezen slinavka in parkljevka, ki so jo prinesli pred kratkim se vračajoči sezonski delavci iz Francije. Ogroženi so s to nevarno boleznijo tudi sosednji okraji. Avstrijske obmejne oblasti so pretekli teden zadržale prenašanje mleka, sirovega masla, mesa itd. čez mejo. Pri nas v Gornji Radgoni bo to precej občutno, saj je zadnja leta prodajala velika množina omenjenih produktov. Prizadeti so tako naši posestniki in avstrijski meščani v avstrijski Radgoni.

Sv. Križ na Murskem polju. Pri krajevni organizaciji Kmečke zveze, pri Sv. Križu na Murskem polju, se bo vršil gospodarsko-poučni tečaj za ves politični ljutomerski okraj v Slomšekovi dvorani, in sicer januarja 1938 v tem-le vrstnem redu, vsakokrat začetek ob 14 do 18: dne 5., 7., 12., 14., 19., 21., 26. in 28. januarja. Vabimo vse stanovske tovariše, da se tečaja udeležujejo polnoštevilno, ker le v skupni slogi in skupnem delovanju in na podlagi strokovne izobrazbe bomo dosegli naše zaželjene cilje. Sloga jači, nesloga tlači! Na svidenje!

Ljutomer. Volilni boj je zelo živahen. Nekateri nodijo peš, drugi na kolesih, tretji pa z avtomobili — agitirajo. Razlika pa je velika. Na JRZ sestankih je navzočih nad 80% volilcev dotičnega kraja. Govori jim g. Slavček poljudno in preprosto, vsakemu razumljivo. Sestanki potekajo lepo mirno. Volilci si sami izbirajo svoje bodoče odbornike. — Ko pa pride mestna gospoda ven, jih je pa za dobro pest. Martin Krpan bi jih na svoji dlani pihnil na Pohorje. Takrat je dosti govorov. Vsi imajo delo. Eden vprašuje: imaš listek za vstop, drugi pravi: kovača? No, za jutri bo že! Potem pa spet en takšen sestanek. Prva agitacija je gotova, sledi druga, ki pa povzroča žejo,

ker so velike govorance. O odbornikih in kandidatih listi je govor nazadnje. Ti gospodje se imajo za moze poštenja in vere; pravijo: Vera ni v nevarnosti, mi smo za delavca in kmeta. To bo gospodarstvo, boste videli! (Smo že videli, kako so gradili pot!) Vse razpravljajo, samo tega ne, da so njihovi pajdaši krivi, da nas gloda centralizem že 16 let. In zadnjih let svojega nasilja tudi ne, globe, ovaduhit itd. itd. O vsem tem previdno molče. — Ljudje pa vse pomnijo! Zagrizeno občinsko protiljudsko politiko pa še bolj! Trdnjava (pa že ni več!) pada... Ljudstvo si želi mirnega, poštenega, pravičnega gospodarstva. Zato bo 19. decembra volilo listo JRZ, katere nosilec je g. Franček Slavič, naš poštenjak in mož pravičnega in nepristranskega dela.

Slovenska Bistrica. V nedeljo 19. decembra bo ob 9 dopoldne v Slomšekovem farnem domu zborovanje vseh kmetovalcev naše fare. Ob tej priliki se bo ustanovila organizacija kmetijskega stanu — Kmečka zveza in tako olajšala centralni zvezi borbo za zmago kmečkih interesov. Kričica je namreč, da najštevilnejši stan nima med drugimi stanovi primerne veljave in moči. Kmetovalci, gre torej za vaše koristi! Stopite na plan in pokažite s tem, da se udeležite, svojo stanovsko zavest in voljo do zmage. Iz naše skupnosti bo zrastle moč!

Žetale. Dolgo gojena želja se je uresničila; zdaj imamo, hvala Bogu, krasno poslikano župno cerkev sv. Mihaela. Delo, ki ga je izvršil g. Hinko Ortan, slikar v Hočah, je res mojstrsko in ceneno. Radi tega se priporoča za slinca dela. Da se je to tako potrebno delo izvršilo, gre zahvala predvsem g. župniku ter sotrudnikom, osobito g. Juriju Jeriču, ki je tozadevno mnogo časa in truda žrtvoval. Hvala pa tudi vsem dobrim in požrtvovalnim faranom, ki so s prostovoljnimi prispevki omogočili, da imamo zdaj tako krasen hram božji.

Božična drama »KRALJ Z NEBA«

Loče pri Poljčanah. Vedno je kaj novega po svetu. Pa bi pri nas ne bilo! Veseli smo, da se nas je celjska »Nova doba« spomnila. Prav zanimivo je, kako »lepo« opisuje dva požara, ki sta bila pred kratkim v naši bližini. Žal nam je le, da niso ognjeni zubljji prišli do »Nove dobe« in ji osmodili njen ječiček. Lep šopek hoče »Nova doba« vtakniti za klobut g. kapitanu in krajevni organizaciji JRZ, a bolje bi bilo, da si ta šopek vtakne za klobut: dopisnik sam za pustni terek in naj kot pustna šema pokaže svoje pravo lice. — Obhajali smo tudi proslavo 1. decembra. Hvalvredno je to, da smo se vsi zedinili, kar nas je v Ločah in pod vodstvom našega g. župana skupno proslavili narodni praznik. Saj smo vsi narodni, ker živimo v narodni državi. Nikdo si torej ne more vzeti narodnosti v zakup.

— Pa ni samo lepo in veselo pri nas. Je tudi žalostno in grozno. Te dni se je zgodilo. Rudolf Oprešnik z Brega pri Ločah je na zverinski način zaklal Pšeničnik Marijo, 16 letno dekle, ker ni marala zanj. Že dalje časa je grozil njej, materi in okolici. Nazadnje je sodil še sebe. Toda sodil bo tudi Bog! Tu vidimo, kaj naredi iz človeka vzgoja brez Boga, brez molitve. Tudi stabi listi so naredili svoje. Cerkev menda ni odmotraj videl, kar je izstopil iz šole. Pa je bil star šele 18 let. In ko ga je hotel oblast spraviti pred leti v pobožjevalnico, so to domači preprečili. To je dejstven dokaz za to, kam privede človeka napačna vzgoja. Škoda je Pšeničnik Marije. Vsi trezni in pametni žalujejo za njo. Tridnevno smo imeli, pa se je lepo udeležila in od nedelje do četrtega je bila

vsak dan pri mizi Gospodovi, še tudi na dan tako strašne smrti. Brezmadežna, katere praznik je tako lepo obhajala tu na zemlji, ji je gotovo prišla nasproti na poti v večnost. In to nas tolaži.

Nova cerkev. Dne 5. decembra se je vršila v šoli v Novi cerkvi zelo pomenljiva slovesnost, pri kateri se je izročila g. šolskemu upravitelju Zupaneku Rudolfu na svečan način diploma častnega občanstva. Slavnostni govornik učitelj Haber Lojze je v pesniški duhovitosti naslikal zasluge slavljence in mu v imenu vseh prisrčno čestital. V imenu občinskega odbora je govoril mladenci Oton Samec, ki je obujal sladke spomine šolske izobrazbe po slavljencu in vsem na široko opisal prijeten in duhovit način slavljencevega poučevanja. V imenu mladine je govoril občinski delovodja Viktor Štokojnik prav toplo in zahvaljujoče. Manjkalo ni celo ženskih govornic, ki so udarile na šaljive strune in poudarjale družabno plat slavljencevega delovanja. Bog daj, da bi se vse čestitke in voščila dobesedno uresničila v nadaljnjem življenju slavljence Rudolfa Zupaneka! Bog ga živi mnoga leta!

Dobrna. V nedeljo 5. decembra je doživela dobrnska župnija versko proslavo, kakor je ne pomnijo najstarejši ljudje. Za sklep osemdnevnega misijona je spremljala v večernem mraku najmanj dva in pol tisoč broječa množica od blizu in daleč z gorečimi bakljami v rokah evharističnega Kralja na nasproti cerkve ležeči hrib, kjer je žarel in vabil bajno razsvetljeni novi evharistični in misijonski križ. Za možmi in fanti je šla šolska mladina z učiteljstvom, potem sedem duhovnikov z Najsvetejšim in za njimi nepregledna vrsta žena in deklet, med njimi tudi vse gospe iz vasi in toplic. Čudovit je bil prizor premikajočih se lučic po vijugasti poti v hrib in nizdol med glasnim odmevanjem ljudskega petja iz tisočev navdušenih grl globokovernega ljudstva. Ko je p. provincial dr. Gracijan Heric blagoslovil križ, se je oglasil priznani gojitelj ljudskega petja p. Odilo z gromovito pridigo, kjer je v kratkih besedah zaklical širni okolici v spomin pomen evharističnega in misijonskega križa. Po blagoslovitvi se je množica do solz ganjena vračala v cerkev, kjer sta slovesna ponovitev kratne obljube in zahvalna pesem vernikov z evharističnim blagoslovom zaključili priepro slovesnost, ki bo ostala neizbrisna v srcih vseh hvaležnih Dobrnčanov in okoličanov.

Plešivec pri Velenju. Sadno letino smo imeli prav dobro. Črešnje so obrodile srednje dobro, jablane, hruške, silve, orehi in vinska trta pa prav dobro. Žitna letina je bila letos bolj slaba zaradi preobilnega dežja. In tudi poljski pridejki so bili bolj pičli. Ker pa je bila tudi drugod dobra letina, ni imelo sadje prave cene. Dopisnik želi vsem čitateljem in čitateljicam »Slov. gospodarja« veselo božične praznike in srečno novo leto!

Bočna. V naši fari imamo nad deset vojakov, ki so padli v svetovni vojni. Kmalu po vojni se je za nje zidala v cerkveni zid spominska plošča z njihovimi imeni. Vsem faranom je bilo to po volji. Sedaj, skoro po 20 letih, pa se je spomnil neki človek, ki niti ni Bočan, da se mora padlim Bočanom postaviti sredi vasi spomenik. Pregovoril je nekaj manj previdnih ljudi in sestavil odbor za postavitev spomenika. Vsa reč je sedaj v teku in se je nabralo v ta namen nekaj denarja. Na drugi strani pa imamo v Bočni prav sedaj za plačati ograjo okrog pokopališča, ki je res lepa in na kateri je dolga okoli 70.000 dinarjev, kar je za našo malo faro velika vsota. Ali bi ne bilo boljše, da bi se pobrigali najprej

KLOBUKE

v veliki izbiri, moške in deške, po najnovjši modi, kupite najboljše in najceneje v staroznani klobučarni

Ivan Bregar, Maribor, Gosposka u. 16

Tudi velika zaloga zimskih čevljev in počnov iz klobučevine. 1751

za plačilo ograje, potem bi si šele delali druge stroške? Dotičnemu možu, ki si je tudi ob občinskih volitvah delal nepotrebne brige, svetujemo, naj se briga v prvi vrsti za svoj poklic in na dolžnosti, ki jih poklic nalaga.

Smartno ob Dretih. V nedeljo 5. decembra smo imeli dve Miklavževi prireditvi v dvorani gasilskega doma. Prva je bila popoldne za šolsko mladino, ki je bila združena z igro »Rebeljon v peklu«. Po igri je bila obdaritev otrok. Vsem, ki so prispevali za revne šolarje: Bog plačaj! Zvečer je bila druga prireditev: Miklavž je s polnim košem obiskal gasilce. Imel je nagovor, v katerem je izrekel svojo sodbo o zaslugah, odnosno napakah posameznikov v preteklem letu. Nato je razdelil darila.

Laško. Slavnostnega spreveda na predvečer državnega praznika se niso udeležili Sokoli. Jugoslavenski nacionalisti v obče so se proslavili s svojo neudeležbo. V zadnji »Novi dobi« se nekdo trudi, da bi opravičil naše dične nacionaliste. Opravičilo se kajpada ni posrečilo, ker je odsotnost pokazala naše patentirane patriote v pravi luči. Da pa bodo imeli naši nacionalisti lažjo vest, jim povemo na uho, da jih ni nihče pogrešal.

Saint Laurent-Creuse, Francija. Delavci iz Slovenije, ki smo zaposleni v tej francoski pokrajini, se zahvaljujemo, da nam redno pošiljate našega ljubelega »Slov. gospodarja« ter želimo vsem blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto! — Janez Trstenjak.

V Ptujju bodo na predbožično nedeljo, to je 19. decembra, trgovine dopoldne odprte.

Peter Rešetar rešetari.

Noče v JNS. Pero Živkovič, Kramer in dr. Gorišek so se peljali te dni z avtomobilom po cesti. Na sredi ceste je stal bik in se ni maknil. Niso mogli naprej. Najprej so poslali Perota, da ga spravi s ceste. Toda bik se ga ni ustrašil. Drugi je šel Kramer ter mu grozil, da ga proda Italijanom; bik se ni ganil. Tretji pa je šel g. dr. Gorišek in ta mu je nekaj na uho pošepnil. Bik dvigne rep in zbeži čez polje. Ko so je Gorišek vrnil, ga vprašata, kaj je rekel, da je spravlil bika s ceste. Pa je Gorišek odgovoril: »Na uho sem mu šepnil, da ga vpišem v JNS, če se takoj ne umakne — in to je pomagalo!«

Naj mir želim! Nekdo mi piše, da bi bilo prav, ako bi sedaj tudi svojim političnim »prijateljem« želel za praznike mir. Vsem ljudem — in mislim, da v to vrsto spadajo tudi moji politični nasprotniki — želim vse dobro, JNS in njeni bati-naški politiki pa želim celo večni mir in pokoj! — All je moj znanec s tem sedaj zadovoljen?

Jugoslavija — nevesta. Naša država je kakor kmečka nevesta, ki ima polne kašte žita, poln hlev živine, polno klet vina, je lepa, je mlada, je luštna. Snubci hodijo k njej od vseh strani, njenega starešino kraljevsko sprejemajo. In res bi bilo vse to dobro, samo v hiši je še nekaj smeti, ki jih bo treba pomesti, potem bo pa — zauber deklči!

Tekma. Diplomati imajo tekmo celo pozimi. Tekališče je po vsej Evropi. Cilj je neznan, zato tudi tekma še dolgo ni končana.

Vsa Španija je bela, pa ne zato, ker je sedaj sneg zapadel, pač pa zato, ker se nihče več ne

Inserirajte!

zanima za špansko borbo, saj je to le igrača proti veliki vojni na Kitajskem!

Državna vera. V Nemčiji so vpeljali posebno državno vero, kateri bodo postavili žrtvenike po starih navadah, kjer bodo zažigali ljudi.

Kitajske ni več. Izgubila je dve glavni mesti, tretjega pa ni mogla še imenovati, zato bo treba zopet zemljevide popravljati. Vsaka Japonka mora sedaj roditi dvojčke, da bodo lahko vso deželo posedli, ki so jo Kitajcem vzeli.

Društvo narodov še obstoja, ker je sedaj Italija sklenila, da stopi iz tega društva. Če enkrat Italija to napravi, potem je že varno izstopiti iz tega društva.

MALA OZNANILA

SLUŽBE:

Sodarske pomočnike sprejme pri prosti hrani, stanovanju in perilu Repič Fran, sodar, Ljubljana, Trnovo. Nastop takoj. 1761

Starejšega hlapca iščem na malo posestvo. Lahko je tudi rokodelc. Marija Štrus, Počehova št. 2, Maribor. 1758

Čevljarskega vajenca sprejemem. Hrana in stanovanje v hiši. Vučej Ivan, št. 11 v Slovenskih goricah. 1732

Viničarja s štirimi delovnimi močmi sprejme takoj Kramer, Sv. Peter pri Mariboru. 1748

Žagarja sprejemem. Brecl, Zg. Hoče 34, p. Hoče. 1727

Mlinarski vajenec se sprejme takoj. Naslov v upravi. 1724

Izvrsten viničar brez otrok, pet delovnih moči, se sprejme s 1. februarjem 1938. Pirich, Maribor, Aleksandrova cesta 21. 1698

Služkinja, samostojna, za vsa dela, in pa viničar s štirimi delavci, se takoj sprejmeta. Košaki 39. 1715

Iščem majerijo. Imam 4—6 delovnih moči, štirje moški, dve ženski. Naslov v upravi. 1754

POSESTVA:

Nova hiša z vrtom, vodnjakom za 15.000 din naprodaj, tudi na obroke. Resni kupci vprašajo pri: Benko, Maribor, Rotovski trg 4. 1755

Gostilna, mesarija, z lepim posestvom, tik farne cerkve, pod roko na prodaj. Več se izve pri gostilničarju Kirbiš Francu, Sv. Barbara pri Mariboru. 1737

Gostilno, mesarijo s posestvom dam v najem 15. februarja za več let kavcije zmožnim. Sv. Martin pri Vurbergu 18. 1747

Gostilno in mesarijo na prometnem kraju oddam v najem. Naslov v upravi. 1733

Viničarijo, obstoječo iz vinograda, sadonosnika in njive, prodam. Naslov se izve v upravi. 1731

Iščem posestvo v najem v bližini Maribora. Plačam za dve leti naprej. Naslov v upravi. 1726

Malo posestvo, obstoječe iz vinograda, sadonosnika, gozda, zidane kleti in lesene stanovanjske hiše v Predelih, k. o. Smarje pri Jelšah, se poceni prodaja. Vse nadaljnje podrobnosti se dobe pri Krekovi posojilnici v Mariboru. 1714

HERSAN ČAJ

DELUJE dobro pri obolenju želodca, jeter in ledvic.

POMAGA pri arteriosklerozi in hemeroidih.

OLAJSAVA muke in bolečine pri revmatizmu in boleznih v kosteh.

UBLAŽUJE bolečine pri mesečnem perilu in menjavi let.

Dobi se v vseh lekarnah!

Reg. S. št. 19.830/930.

Posestvo petih orolov, deset minut od postaje Cirknica, dam v najem. Naslov v upravi. 1746

RAZNO:

Šivalni stroji »Veritas«, pogreznjivi, za 2000 din, nepogreznjivi za 1700 din z 20 letno garancijo pri Ussar, Maribor, Trubarjeva 9. 1759

Vsak, kdor je že kaj kupil, naj pove naprej, da se dobijo najcenejši ostanki »Pri starinarju«, Koroška cesta 6, Zidanšek. Cvirnarhent, žamet, flanela, oksford, volna, belo, rjavo platno, klot, predpasniki, moške in ženske srajce, hlače, žametaste otroške obleke od 13 din, otroški čevlji in nogavice. V nedeljo ves dan odprto. 1763

Čevljarski stroj cilindrica, nov, za 1500 din pri Ussar, Maribor, Trubarjeva 9. 1760

Dne 17. decembra 1937 se vrši pri sreskem sodišču na Vranskem dražba posestva vložek št. 52, 53, 324 k. o. Prekopa. Zemljišče meri okoli 3½ hektara. Na posestvu je zraven vseh potrebnih poslopij moderno urejen mlin, žaga in vodna moč. Najnižji ponudek je din 214.180.—; din 75.000.— se lahko plača s knjižicami »Ljudske posojilnice« v Celju, kjer se lahko dobijo tudi informacije. 1762

Citraši, citrašinje! Božič se bliža. Ali imate že tudi drugi zvezek »Nabožnih pesmi«, v katerem je med drugimi tudi sedem lepih božičnih pesmi? Tudi »Narodnih pesmi« imam polno zalogo. »Grajski odmevi« so izšli v tretji, pomnoženi izdaji. Pišite po seznam! Priporoča se Iv. Kiferle, Ljubljana, Gosposka 9. 1756

Dolge slame več vozov kupi Dolinšek, Kamnica pri Mariboru. 1753

Klobuke in počne iz angorske in češke volne s posebno impregnacijo proti dežju dobile le pri Babošek, izdelovanje in popravila klobukov, Maribor, Vetrinjska 5. 1757

Slamoreznicco, mlatilnico in motorje 3—12ks ugodno prodam. S. Skrbinšek, Hajdina, Ptuj. 1730

Sadna drevesa, pritlična, srednja in visokodebelna. Cepljeno vinsko trsje, korenjake, nizke vrtnice in ribis dobavljiva v prvovrstni kakovosti, po nizki ceni Drevesnica I. Gradišnik, Šmarjeta, p. Celje. 1716

Jesen — zima — ostanki mariborskih tekstilnih tovarn, pristnobarvni, brez napak, in sicer: Paket Serija »R« z vsebino 16—20 m dobro uporabnih ostankov flanelov in barhentov za žensko obleko, moško in žensko spodnje perilo. Paket Serija »T« z vsebino 4 m čisto volnene blaga za žensko obleko v najmodernejših vzorcih; pri naročilu prosim navedite barve. Vsak paket din 128.—. Reklamni paket Serija »K«, vsebina 20—25 m boljšega flanela za moško, žensko in otroško perilo v najlepši sestavi. Paket din 136.—. Dalje specialni paket »Original Kosmos D« z vsebino 17—21 m la. barhentov za ženske obleke, bluze in prvovrstnih flanelov za pidžame, žensko, moško in otroško perilo za izjemno ceno din 150.—. Paket Serija »Z« z vsebino 3—3,20 m dobrega sukna za moško obleko, damski kostum ali plašč, in sicer: »Z« št. 1 din 130.—, »Z« št. 2 din 160.—, »Z« št. 3 din 250.—, zadnji la. kamgarn. Vsak paket poštnine prosto, pri d-h ali več paketih primeren popust. Neprimerno vzamem nazaj in zamenjam. Pišite še danes obče znani, stari, solidni razpošiljalnici »Kosmos« Maribor, Kralja Petra trg. Nešteto priznanj zadovoljnosti odjemalcem na razpolago! 1503